

[Weikop.]

for at trætte, men så skyldes det, at direktoratet for vareforsyning — jeg ved ikke, om det er med den højtærede ministers billigelse — føler sig berettiget til at foretage generelle ændringer i det tidligere benyttede grundlag for bevillingsudstedelse, uanset om det vil føre til, at virksomheder, som hidtil har haft adgang til import, mister denne adgang, og det vil meget enkelt sige, at direktoratet for vareforsyning er af den mening, at det kan afskære en tidligere importør fra at importere. Jeg kan meget godt se, at under alvorlige forhold, krigsprægede forhold, meget ekstraordinære forhold, kan der opstå ting, som kan tvinge myndighederne til at foretage indgreb, der også kan gå ud over nogle, men jeg kan ikke se, at det er berettiget at foretage sådanne skridt under de nuværende forhold.

Jeg vil gerne tilføje, og jeg vil gerne sige det stærkt, at det er mig komplet ligegyldigt, om direktoratet for vareforsyning finder tilslutning til sådanne handlinger i de såkaldte interesserede organisationer. Det er efter min opfattelse mod lovens forudsætning at fastsætte sådanne generelle bestemmelser, at f. eks. 5 virksomheder kan deltage i import og derved afskære tidligere importører fra at få importbevilling. Selvom den sag, jeg sigter til, og som den højtærede minister kender, er bragt ud af verden, er der det principielle standpunkt tilbage, som direktoratet for vareforsyning indtager, og det mener jeg som sagt er uholdbart.

Denne lille, men, forekommer det mig, talende tildragelse viser efter min mening, at den eneste vej, der er at gå, er at skabe friere importforhold, så frie som overhovedet muligt. Desværre — det ved vi, jeg skal ikke komme ind på det — har den økonomiske politik, der er ført, ikke virket direkte fremmende med hensyn til en friere import, men ikke desto mindre mener jeg, det må være målet, at tildelingssystemet, hvor det overhovedet er muligt, afløses af andre foranstaltninger, for selvom der er mange, og det tror jeg der er, der ser med stor tilfredshed på en importordning, både de, der besidder importretten, og de, der har fordel af importbegrænsningen, skal dette ikke være en sovepude.

Må jeg i denne forbindelse minde om de

kloge ord i den økonomiske årsoversigt af marts 1954 side 73, der lyder således — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„En af mulighederne for at tilskynde virksomhederne til eksport i en situation med høj indenlandsk efterspørgsel består i at sikre, at de ikke unddrages effektiv konkurrence på hjemmemarkedet.“

Senere i den økonomiske oversigt tilføjes det, at det vil være ønskeligt, at der gennemføres en så fri import som muligt.

Jeg går ud fra, at den højtærede minister og regeringen gerne vil leve op til disse betragtninger, der er gjort gældende i den af regeringen udarbejdede økonomiske oversigt.

Jeg ved, at den højtærede minister er ganske klar over, at vi meget nemt kommer til at betale overpriser ved at foretage indkøb i EPU-valuta fremfor indkøb på steder, hvor betalingen sker i dollars, og derfor rejser jeg det spørgsmål: I hvilket omfang har vi kunnet omlægge vore indkøb af råstoffer til dollarområder? Jeg ved godt, at vi har gjort det i visse forhold, men jeg er ikke helt klar over, hvor vidt vi har gjort det. Såvidt jeg erindrer, har vi imidlertid ikke foretaget indkøb af råstoffer til det meget vigtige næringsmiddel, som margarinen jo må siges at være, i dollars. Hvis min antagelse er rigtig, har vi altså ikke gjort margarinen så billig, som den ellers ville blive. Hvis der er sket en ændring her, eller hvis jeg tager fejl, beder jeg den højtærede minister oplyse mig herom. Det er nemlig selvsagt af afgørende betydning, at bestræbelserne går ud på at importere så billigt som overhovedet muligt; heri er jeg enig med den højtærede minister, og jeg ved som sagt, at ministeren interesserer sig levende derfor.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var inde på spørgsmålet om, hvordan det gik med importen, der betales i dollars, og efterlyste et svar fra den højtærede minister.

Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at der er god grund til at spørge ministeren herom; heri er jeg fuldstændig enig, for vi har jo allesammen lagt mærke til, hvad den højtærede minister sagde ved købestævnet i august måned i år. Ministeren sagde dengang trods den faretruende valuta-situation, at hun regnede med, at vi inden